

de schuylen
burger

Jaargang 13

nummer 3
september 1991

Verschijnt 4x
per jaar

Stichting Vrienden van Groot-Schuylenburg 25 jaar

Waar blijft de tijd

Voor mij ligt een aflevering van de Schuylenburger, om precies te zijn de 8e jaargang no 2, van juni 1986. Het eerste artikel is getiteld: "Samen kunnen we veel" en het behelst een interview, dat ons toenmalig redactielid, de heer P.J. Bakker, heeft gehouden met de stuwende kracht achter de Stichting Vrienden, de heer Koop Ruiter. Het artikel gaat over het feit, dat de Stichting op 30 september 1986 twintig jaar bestond, en over de projecten die dankzij haar in die twintig jaar tot stand werden gebracht. Het artikel eindigt met de woorden van de heer Ruiter: „Samen kunnen we veel; alleen maken we niets klaar. We kunnen alles, maar dan SAMEN. Als we met elkaar zorgen dat er geld blijft komen in de zak van de Stichting Vrienden, dan zitten we goed en kunnen we het nog jaren uithouden. Helpt u mee?"

We zijn nu vijf jaar verder en – reken maar uit – op 30 sept. viert de Stichting Vrienden van Groot-Schuylenburg haar 25-jarig bestaan. Nou ja, viert ... "gedenkt" is een beter woord. Volgend jaar, als Groot-Schuylenburg veertig jaar oud is en dat op gepaste wijze gaat vieren, zal de Stichting Vrienden zeker ook in de feestvreugde betrokken worden. Dit jaar willen we het 25-jarig jubileum alleen gedenken door achteruit en vooruit te kijken.

En wie zou ons daarbij beter kunnen helpen dan -alweer- de heer Ruiter? Hij heeft al die vijfentwintig jaar zijn beste krach-

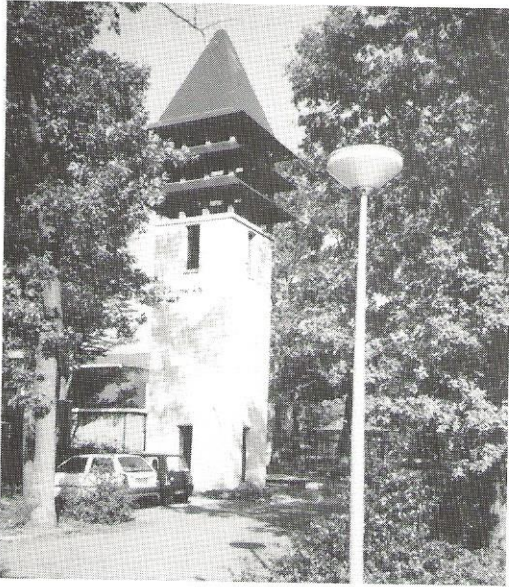

De heer Ruiter, altijd wel op G.S. te vinden

ten aan de Stichting Vrienden gegeven: Hij heeft propaganda gemaakt op familiedagen, de mensen in de kantine aangeklampt en gevraagd om donateur te worden, hij heeft eens een – zeg maar – "fiets-athlon" gemaakt langs de grens van Nederland om geld te verdienen voor het goede doel, ja wat niet al; dit is nog maar een kleine greep uit zijn activiteiten. Ik praatte met hem over de afgelopen vijf jaar en we kwamen tot de conclusie, dat in die tijd met behulp van geld van de Stichting Vrienden toch ook alweer heel wat is gerealiseerd:

- Het terras op de Speelweide is verhoogd en er zijn speelwerktuigen bijgekomen;
- Er is een podium gebouwd waar

De grootste gift van de Stichting

- muziek- en dansgroepen kunnen optreden;
- In het Praathuis staat een prachtig aquarium;
- Voor de video-ploeg is nieuwe apparatuur met veel meer mogelijkheden aangeschaft;
- De dienst Pastoraat heeft de beschikking gekregen over een groot aantal door haar gewenste CD's;
- En, – niet te vergeten – sinds december 1990 staat "ons" carillon te prijken achter het Praathuis. Elk uur speelt het een bekende wijs en minstens éénmaal per week wordt er een concert op gegeven;
- De rolstoelfietsen, al voor enkele paviljoenen aangeschaft, maken de rij van verwezenlijkte projecten nog niet vol; we vergeten er vast nog wel een paar. En het jaarlijkse onderhoud van de Speelweide en de bussen is er nog niet eens bij inbegrepen.

En dat kan toch allemaal maar dankzij de inbreng van de vele donateurs!

De heer Ruiter vraagt zich – mèt het bestuur van de Stichting Vrienden – wel eens af: „Hoe houden we dit vol?“ Maar hij is niet pessimistisch. Hij denkt dat in de afgelopen jaren het individuele van de

donateurs (die vaak ook op een andere wijze zijn betrokken bij G.S.), is gegroeid naar een wij-gevoel. De saamhorigheid komt tot uiting in meer contacten tussen ouders en medewerkers (ontwikkeling van de ouderparticipatie?), in familiedagen, broers- en zussendagen, in het actief meedoen met de oudervereniging, in het functioneren (steeds meer) als vrijwilliger. De heer Ruiter vertelt met trots, dat de jongste donateurs van de Stichting Vrienden 2 jaar oud is; het is een neefje van een bewoonster. De betrokkenheid bij G.S. en zijn bewoners gaat – hopen we allebei – langzamerhand over op een jongere generatie: broers en zussen van de bewoners, die het overnemen van de ouders, die het te zwaar gaan vinden. En die jongere generatie heeft óók weer eigen vrienden, kennissen, relaties, die kunnen worden geïnteresseerd om donateur te worden.

Zo te zien is de Stichting Vrienden springlevend; laten we met elkaar zorgen dat ze eeuwig jong blijft!

Als de oudervereniging groeit naar een familievereniging rondom onze "kinderen" in het instituut, laat dan de Stichting Vrienden die wijdere kring zijn van meellevende mensen. Zij stellen met hun donatie de verwezenlijking van goede dingen voor de bewoners zeker, en met hun betrokkenheid en sympathie dragen ze ertoe bij dat de verstandelijk gehandicapte steeds meer in onze maatschappij een plaatsje krijgt.

BEDANKT, VRIENDEN!!

En voor de toekomstige vrienden: een briefkaart of telefoontje naar onze penningmeester, en ook u wordt opgenomen in de grote kring. Hij stuurt u graag een acceptgiro waarop u een donatiebedrag kunt invullen.

We houden het toch vol, SAMEN?

A.M. Dwarshuis-van Driel